

KULTUR

Kulturredaktør Mode Steinkjer
mode.steinkjer@dagsavisen.no

Takket Samlaget for gode leseropplevelser

Statsminister Erna Solberg gratulerte og takket Samlaget da forlaget feiret 150 år med en festkveld på Det Norske Teatret i Oslo lørdag kveld. – De som mener nynorsk er traust, har neppe lese bøkene til Ragnar Hovland eller Olaug Nilssen, sa Erna Solberg i en hilsen til feststemte forfattere, forlagsfolk og politikere. I hilsenen la statsministeren vekt på at nynorsk er

en outsider som har kommet i posisjon, og at Samlaget var en av årsakene til nettopp det. – Teften Samlaget har, gjør at det er nettopp Samlaget som gir oss forfattere som Agnes Ravatn, fortsatte statsministeren. I underkant av 400 gjester hadde tatt turen til Det Norske Teatret for å feire at Samlaget har drevet forlagsvirksomhet i 150 år. (NTB)

Gir arbeidetsanger

Det blir ikke nok å bare være ironisk distansert til ting man er uenig i, mener visegruppa Ohnesorg. Derfor skriver de om gamle arbeidetsanger og kampsanger til dagens kontekst.

■ IDA MADSEN HESTMAN
■ LENE SØRØY NEVERDAL

– Det er ikke nødvendigvis protester, alt sammen, men subversivt. Det er motbevegelse. Det er den røde tråden. Det er om ting vi er opptatt av politisk og sosialt, og i vår kontekst. Det gjør låtene vi oversetter også, sier Jenny Berger Myhre. Sammen med Martin Ulvin, Elida Høeg og Rudolf Terland Bjørnerem, er de visegruppa Ohnesorg. Det er tysk for «sorgløs», og hentet fra den vesttyske studenten Benno Ohnesorg. De har nylig avslutta sin lanseringsturné i forbindelse med slippet av debutalbumet «Sanger For Rastløse» som kom i mars, og er utgitt på det nye uavhengige plateselskapet No. 13.

Egne tolkninger

De spiller det de selv beskriver som subversiv visesang, med et enkelt oppsett med klassisk gitar, klarinett og rytmeinstrument. Låtene er både selvskrevet, men også egne tolkninger av tradisjonelle arbeider- og frigjøringsanger.

– Grunnen til at vi oversetter låtene vi coverer mer fritt, er for å sette det i en kontekst vi kan forstå historien i, sier Berger Myhre.

– Det er også viktig at det er gode historier og tekster. Det er kanskje litt derfor vi har forandret på ting. Tid og språk forandrer seg jo. Det er også for å gi tekstene bedre mening i dag, sier Bjørnerem.

– Det tyske bandet Ton Steine Scherben, har eksempelvis en låt om et spesifikt okkupert hus i Berlin, fra en spesifikk tid, i 1968, hvor de synger om tyske partier på den tida, og konkrete personer. Skulle vi sunget den i dag, bytter vi til konkrete steder og folk i Norge i stedet, men selve grunninnholdet er det samme. Samtidig blir det et annet helhetlig uttrykk, fordi vi bruker den i akustisk sammensetning.

Ord over estetikk

– Hvorfor lager dere ikke indiepop som alle andre?

– For min del, som driver med indiepop i et annet prosjekt, der man har et veldig estetisk fokus, er det veldig befriende å være i et band der teksten kommer først, sier Martin Ulvin.

– Jeg synes det er befriende å fokusere på det som vi vil si først. Og at det er enkelt.

Bjørnerem mener også at komplek-

siteten kommer i samspillet, og ikke i det skrevne materialet.

– Det går selvsagt an å lage politisk musikk som vil si noe, og som er indiepop også, men det tok den formen av praktiske grunner, sier han. For Elida Høeg som er vokalist bor i Barcelona. Da er det heller ikke enkelt å øve sammen.

– Vi driver med mye annet, hver for oss, men det var ikke det vi tok med inn her. Vi tok med klarinett og gresskar. Og det handler vel så mye om at vi er engasjerte folk.

Gjenspeiler verden

– Hvorfor er det viktig med politisk visesang den dag i dag?

– Det er så mye som skjer. Det blir ikke nok å bare være ironisk distansert til ting man er uenig i. Men det er viktig å si hva man mener. Det føler jeg mange gjør på en god måte. Men musikk er også forenlig som aktivitet. Det er også et fint medium å snakke om viktige ting gjennom.

Den forenlige og emosjonelle kvaliteten i musikk, er også fint virkemiddel for å kunne si noe om de tingene som er viktig, som urettferdighet og klimakrise, og om den vestlige verdens generelle ignoranse og dominans, sier Ulvin.

Bjørnerem tror også kunsten tenderer mot å bli mer politisk.

– Musikk og litteratur vil alltid gjenspeile verden. Jeg tror den troen fra 90-tallet om at vi hadde årna alt, at den har begynt å slå sprekker, med finanskrisen og klimakrisen og så videre. Ser man på musikk som med litteratur, står musikken nærmere på begivenhetene, og man kan si ting man ikke kan si i et essay. Musikk er ikke bare et verktøy for å spre budskap, men man kan si ting på en annen måte. Det kan være samlende, eller bare være en trøst, eller en mer kroppslig opplevelse av et problem, at det føles som del av en sammenheng.

– Det der med trøst føler jeg er viktig, som motivasjon til å ikke legge seg ned, skyter Berger Myhre inn.

– Det er også det tittelåta på albumet vårt handler om, «Nattasanger For Rastløse»; man må ikke slutte å tenke på at man kan få til noe. Kan vi oppfordre litt til det gjennom musikken, er det fantastisk.

ida.madsen.hestman@dagsavisen.no

Ohnesorg spiller det de selv beskriver som subversiv visesang, en blanding av selvskrevne låter og omskrevne Vokalist Elida Høeg var ikke til stede.